

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 6. Concilium Constantinopolitanum. Veccus condemnatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

ta) confirmatas rescindere. Si non o- Sæcul. XIII.
 bediant, Archiepiscopo Hispalensi, De- A. C. 1283.
 cano alicui, & cuidam Archidiacono a-
 liarum duarum Ecclesiarum mandat, ut
 Episcopos ac reliquum Clerum ad tem-
 pus exclusos a functionibus, & laicos
 prædiis beneficiariis cæterisque bonis,
 quæ ab Ecclesia habeant, privatos pro-
 nuncient. Diploma datum est 8 Aug. Mar. 6. 7.

1283. Illi, quibus Papa rem commiserat,
 omnes Sancti fautores anathemate, &
 cunctas urbes cæteraque ejus partium
 loca interdicto affecerunt. Sanctius qui-
 dem se his censuris minime submitit,
 immo executionis Curatoribus pontifi-
 ciis necem intentabat, si in manus ipsius
 inciderent. Sed plures civitates ac Pro-
 cures permovit censurarum metus, ut ad
 Alphonsum & officium redirent suum.
 Tanto acrius exarsit civile bellum: nam
 partes Sancti semper præstabant vi-
 ribus.

§. VI.

*Concilium Constantinopolitanum. Vec-
 cus condemnatur.*

Dominantes in Græcia Schismatici stu-
 debant vindictam sumere de cunctis
 Præsulibus sub Imperatore Michaële re-
 conciliationem Romana cum Ecclesia
 amplexis: sed suum odium non demon-
 strabant

Sæcul XIII.

A.C. 1283.

Fach. 1.7.

c. 7.

c. 8.

Sup. Lib. 85.

S. 46.

strabant præterquam in Joannem Vec-
cum tanquam præcipuum hujus autho-
rem rei. Indulgebant reliquis, quin e-
tiam blandiebantur, ut una cum ipsis in
ejus perniciem incumberent. Quocirca
Theoctistus Metropolita Adrianopolita-
nus, Hi Episcopi, aiebat, sunt lignea ve-
rucula, quæ nunc adhibent affando Vec-
co, sed postea in ignem jacent. Schi-
matici sic adjunctis ad suas partes Epis-
copis Constantinopoli præsentibus, ad
præcipue Athanasio Patriarcha Alexan-
drino, convocabant concilium, in quo
duo ponebant folia, vacuum alterum, ut
indicarent locum Josephi Patriarchæ
Constantinopolitani, qui e lecto suo non
surgerebat amplius, alterum pro Patriarcha
Alexandrino, qui reapse præsidebat con-
cilio; illique ipsi sedes ibi capiebant ve-
lut vicarii ægrotantis Patriarchæ. Ad-
derant simul Magnus Logotheta Muzal-
on, Georgius Cyprius, dein Patriarcha
factus, rhetor Holobolus ab Imperatore
Michaële tam indigne habitus, pluresque
alii. Accusatio Vecci versabatur in ejus
scriptis, quæ velut mali res exempli cat-
pebantur sine examine fundamenti aut
doctrinæ, quam continebant; sed alieno
tempore composita, nec agitandæ quæ-
stiones illæ, locique Patrum omittendi
fuisse dicebantur. Muzalon ipse se hu-
jus criminis reum fassus, contextum a se
librum

librum concremandam præbuit non errorum causa (nam nullos inesse jurabat in concilio) sed quod doctrinam tractaret. Etiam Magni Logothetæ, qui hunc antecesserat, scriptum quoddam pluraque alia combusta sunt.

Ventum dein est ad Joannem Veccum, qui arguebatur, quod non tantum extra tempus, verum etiam hæreses scripsisset, perscrutatus curiose nimium Patres, & in naturam divinam humano altiore ingenio penetrare cupiens. Vocabatur ad concilium, quo accitus etiam populus erat magno strepitu per pulsum æris campani, ut concitaretur ad seditionem, cum primum intelligeret se in impietatem conjectum esse. Veccus sæpius accersitus, ut concilio scriptorum suorum rationem redderet, inducere in animum haud poterat illi se sistere, populi furorem timens. At Magnus Logotheta hujus impetum cohibuit, indicans in Vecco Imperatorem ipsum offensum iri. Tum Vecco significavit eum posse concilium tutissime adire. Ergo venit: occupare locum ultimum ac se defendere jubetur. Sed quæ pro se diceret, nunquam pejus quam tunc acceptum iri videns, Scripsi, aiebat, eo tempore, quo scribendum erat: & fateor alienum fore, si nunc id agerem, quia temdus est mutatum. Antea scripsi, quia

Hist. Eccles. Tom. XXII,

M opus

Sæcul. XIII.

A. C. 1232.

AN. 1232. FEBRUARII. 12.

Secul. XIII.

A.C. 1283.

opus erat, & nemo alius id faciebat. Ad
 præterita jam redire vultis? Vestra in-
 quisitio extra tempus est: ac ego perde-
 rem operam, si me purgarem. Unum
 duntaxat est, quod declaretis, scilicet an
 æquum sit hominem per vos accitum ad
 munus Episcopi non poscentem, immo
 ne cogitantem quidem, & modo caren-
 tem Ecclesia, cum ei suam ademerit
 pastorem legitimum revocando, an pa-
 sit, inquam, illum saltem manere in gra-
 du vestris obtento suffragiis. Hæc Ve-
 cci verba eos acerrime pupugerunt, &
 nonnulli: Quomodo, inquiebant, tu eris
 Episcopus præsentem Episcopo legitimo
 tu qui tuam fidei professionem expones
 & an orthodoxus sis, monstrare debes.
 Sic rejecta asperè Vecci propositione
 facti, ei ad Patriarcham Josephum
 ducto, ut huic satisfactionem præstare
 aliquam, insistere: tum confectam a
 professionem fidei, quin etiam patriar-
 chatus abdicationem syngrapho sublig-
 are iussim comiter dimisere. Sed Pa-
 triarcha Josephus postea rem edoctus esse
 perperam egisse Præfulem catholicum ad
 abdicationem sui muneris compellendo
 eamque non fuisse canonicam iudicavit.
 Modico post tempore schismatici Josephi
 nomen usurpantes Imperatori persuaserunt
 ut Veccum exulatum mitteret in ur-
 bem Bithyniæ Prusiam; id quod fecit

postquam illi pensionem idoneam assigna-
verat.

Sæcul. XIII.
A. C. 1283.

§. VII.

Motus Arsenitarum.

Interea Patriarchæ Arsenii fautores pu-
tabant sibi utendum tempore ac in-
dulgentia Imperatoris, ut partes omnes
jungeret, libertatem omnibus plenissi-
mam dantis. Relictis ergo latibulis suis
duce Andronico veteri Metropolita Sar-
densi huc illuc cursantes concitabant
populum in Josephum, quem etiamnum
anathemate Arsenii devinctum perhibe-
bant. Nec vitabant modo communio-
nem ejus veluti criminofam, sed & alios
inde avocabant, ita ut illorum factio pri-
mum exigua in dies cresceret. Imper-
ator vivo Josepho non eis favit, quia au-
dierat minime sperandam esse consensio-
nem, eosque hunc Præsulem ne Christiani-
nis quidem annumerandum credere.
Addebatur hoc schisma etiam Imperio
periculum conflare: quæ res Imperato-
rem haud parum sollicitam habebat.

c. 12.

Sup. l. 85.
§. 54.

Ineunte Martio anni 1283 Patriarcha

c. 13.

Josephus senio confectus & morbo vi-
tam posuit, & Constantinopoli in mona-
sterio S. Basilii sepultus fuit. Imperator
Andronicus ab eo liber Arsenitas, quibus
facillimum ad se aditum dabat, Græcis
M 2 reli-